

de Krav, der kunne stilles med Hensyn til Aktieselskabers Moral, og jeg har stillet dem saa klart frem, som det var mig muligt. Det var i hvert Tilfælde mit Ønske, at man paa alle disse Punkter vilde skærpe Moralen her i Landet. Men jeg har paa den anden Side heller ikke lagt Skjul paa, at denne Moral er ingen Sinde i de Aar, vi have haft Aktieselskaber her i Landet, bleven skarpt haandhævet. Der er ingen Mand, der har siddet i Bestyrelsen for et Aktieselskab, som det er gaaet galt for, der er bleven moralsk fældet — jeg kender i alt Fald ikke noget saadant Tilfælde —, fordi han har siddet der uden med sin Person at indestaa for, at de Værdier, der have været opførte paa Regnskaberne, virkelig vare til Stede. Men jeg har sagt, at man bør stræbe hen derimod. Og jeg skulde tro, at naar man — som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) siger — ikke kæmper for noget personligt Formaal, men kun har rejst en Kamp for Hæderlighed paa dette Omraade, burde man være en Smule taknemmelig for, at dette Krav saa skarpt og bestemt er hævdet fra Finansministerens Side, som det her er sket i en offentlig Udtalelse.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa hele Sagen. Jeg har jo givet min Redegørelse og mine Grunde. Jeg har, som jeg før sagde, ogsaa kun sagt Sandheden, naar jeg har fremhævet de Ting, som undskyldte Kammeradvokat Winthers Holdning. Jeg tror, at hvis man her var kommen til det Resultat, at Kammeradvokat Winther skulde afskediges af Statens Tjeneste for det, som her er sket, at han skulde fældes, vilde den offentlige Mening have syntes, at det alligevel var løjerligt, at dette skulde ske overfor en Mand, hvis personlige Hæderlighed ingen har draget i Tvivl, om hvem det uimodsagt fra alle Sider siges, at han i denne Sag hverken har haft til Hensigt at handle uredeligt eller har handlet uredeligt, haft til Hensigt at søge Pengefordel eller har søgt Pengefordel. Og hele dette Punkt forekommer mig i øvrigt i overordentlig Grad at være det ringere Spørgsmaal. Det større Spørgsmaal er det Krav, der fra Finansministerens Side stilles til, hvad jeg vil kalde god Moral i Aktieselskaber, og der synes jeg, at jeg har stillet Fordringerne højt nok. Jeg ser ganske vist ogsaa saaledes paa Aktieselskaber, at jeg tror, det vil være nødvendigt i det hele taget, at Offentligheden interesserer sig noget mere for dem og stiller større Krav til deres Regnskabs-

aflæggelse, end det er sket hidtil. Aktieselskaber ere, naar de, ukontrollerede af den offentlige Mening og ukontrollerede af Lovgivningen, faa Lov til at udvikle den uhyre Magt, som ligger i dem, ret farlige Institutioner i det moderne Samfund. Det har jeg et ligesaa aabent Blik for som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, og det ærede Medlem kan være ganske sikker paa, at hvis denne Sag for ham kun er et første Skridt i Retning af en Kamp for Hæderlighed indenfor dette Omraade, skal han ikke se, at jeg svigter ham i denne Kamp.

Saa kommer jeg til det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle). Han holdt en meget bevæget Tale paa Embedsmændenes Vegne og mente, at det var nødvendigt, at jeg kom med en Udtalelse; thi, sagde han, jeg havde i Slutningen af min Skrivelse talt saaledes, at man maatte faa det Indtryk, at den danske Embedsstand var en ret fordærvet Stand, og at det var meget hyppigt, at der var Kasse-mangel her i Landet. Det er en ren og skær Forvanskning af mine Ord, som jeg vil tilbagevise paa det allerbestemteste. Vor Embedsstand er, som det ærede Medlem meget rigtigt sagde, sikkert en af de hæderligste, man har i noget Land, og de Tilfælde, hvor en Embedsmand har Kasse-mangel, ere meget faa her i Landet nu om Dage og synes Gudskelov for hvert Aar at blive færre og færre. Naar vi sammenligne Tiden nu med Frederik VI's Tid, som det ærede Medlem omtalte, saa er der en himmelvid Forskel. Men naar man ved dette, og det vide jo alle, og det kan ikke noget Menneske mene, at jeg vil drage i Tvivl, saa ved man vel ogsaa, at selv om det er Undtagelse og sjælden Undtagelse, saa er der dog i Embedsstanden som i alle Samfundslag, i dette Samfund og i alle andre Samfund, braadne Kar, og fordi jeg siger, at naar det hændes — undtagelsesvis —, at en Embedsmand begaar Kasse-mangel, saa behandler man ham saa og saa mildt, er det ganske uberettiget — og jeg kunde bruge et meget stærkt Udtryk, hvad jeg dog ikke vil gøre af Hensyn til det Sted, hvor jeg taler — deraf at drage den Slutning, at jeg har sigtet Embedsstanden for at være uærlig. Det er en saa decideret Forvanskning af mine Udtalelser, at jeg i hvert Fald ikke havde ventet, at man vilde gøre sig skyldig i den her i Folketinget. Det vilde være noget lignende, som om man vilde sige, at naar jeg udtalte, at Sagførere, der forgreb sig paa betroede Midler, behand-